

Newsletter Newsletter Newsletter

19 tydzień

Back to school - wrażenia z kolejnych szkoleń

Po politechnice, przyszła kolej na rozpoczęcie szkoleń dla nauczycieli z obu szkół dla dziewcząt, oraz z publicznej secondary. Szkolenia odbywają się w dwóch grupach - jedną stanowi szkoła Girls Primary, prowadzona przez Kasie (czyli Kasie i Kasie), drugą Girls i Township Secondary, prowadzona przez Igę i Maćka.

Poza znanymi już z politechniki obserwacjami, dało się wyraźnie zauważyć różnicę w podejściu i umiejętnościach nauczycieli ze szkół dziewczęcych i publicznej. Podczas gdy głodni wiedzy pracownicy Girls Primary najchętniej spędzaliby w sali komputerowej 24 godziny na dobę, ich wypuszczeni na pięciominutową przerwę koleżdy z Township pojawiają się leniwym krokiem po 15-20 minutach.

Okazało się jednak, że temperament obu tych grup znakomicie dopasował się do charakteru ich prowadzących.

Goście w Segu

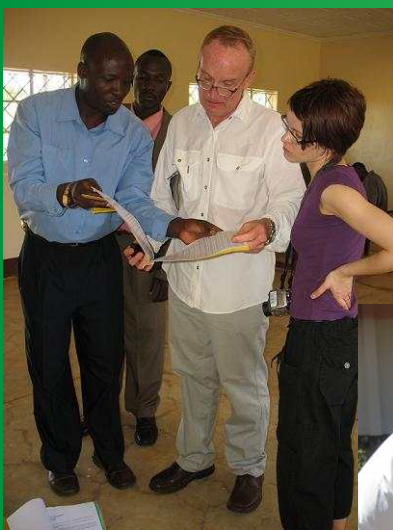
W tym tygodniu mieliśmy także niezmierną przyjemność przyjmować w naszej wiosce dwoje niecodziennych gości. Odwiedziła nas Pani Ilona Korchut z Ministerstwa Spraw Zagranicznych Polski oraz Pan Richard Beattle reprezentujący rząd Kanady. Głównym celem wizyty była ewaluacja zeszłorocznego projektu implementowanego przez Fundację Simba Friends w szkole podstawowej Kogere.

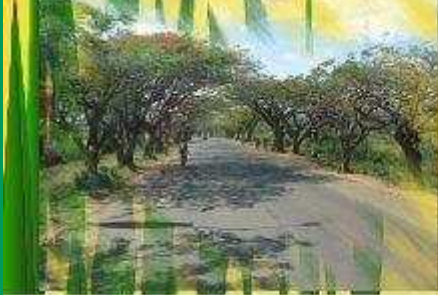
Mimo szkolnej przerwy wakacyjnej na naszych gości w Kogere czekały dzieci wraz z rodzicami. Po raz kolejny przedstawicielom grona pedagogicznego należą się brawa, za wspaniałe przygotowanie uroczystości.

Nasze spotkanie w szkole przebiegło w niesłychanej atmosferze. Dzieci zaprezentowały program artystyczny pełen wierszy i piosenek dotyczących odbudowy szkoły. Mieliśmy okazję poznać twórczość szkolnej grupy tanecznej, byliśmy świadkami prawdziwej musztry przygotowanej przez szkolnych skautów a dyrekcja szkoły poprowadziła spacer po włościach Kogere.

Na spotkanie z nami tłumnie przybyli rodzice dzieci uczących się w szkole. Wszyscy mieli dość czasu by podzielić się, najczęściej pochlebnyymi, opiniami na temat przebiegu projektu. Nie brakowało także kolejnych pomysłów i sugestii dotyczących potrzeb lokalnej społeczności jak i grona pedagogicznego. Wszystkie zanotowaliśmy...

Podczas tej krótkiej wizyty mieliśmy także okazję podzielić się naszymi osiągnięciami i opiniami na temat projektu Segu Silicon Valley.

Newsletter Newsletter Newsletter

19 tydzień

Zielona rewolucja

Wraz z rozpoczęciem nowego tygodnia udało się nam zakończyć przygotowywanie terenu i infrastruktury trzeciego miejsca pod szkółkę roślin ozdobnych. Dzieci ze szkoły podstawowej spisały się dzielnie. Mimo iż często narzędzia użyte do prac ziemnych wielkością dorównywały dzieciom, ich zapał i determinacja pokonały wszelkie przeszkody.

Ogrodzenie szkółek pozwoli zapobiec zniszczeniu materiału roślinnego przez zwierzęta, cieniownik spowoduje znaczne obniżenie temperatury w tunelach foliowych. Natomiast folia którą przykryto niskie tunel utrzyma pożądaną wilgotność powietrza podczas procesu ukorzenia sadzonek pędowych. Sama idea procesu ukorzenia i metody które pozwolą osiągnąć wysoki procent ukorzenia sadzonek, okazały się bardzo nowatorskie. Przewidujemy że podobne techniki zatrzymywania wilgoci i cieniowania z powodzeniem stosować będzie można również przy produkcji siewek.

Nowe oblicze tego samego jeziora

Wsobotnie popołudnie wybraliśmy się na przejażdżkę. Naszym celem miał być Port Victoria, miejsce położone tuż nad wodami jeziora. Nad największym jeziorem w tej części Afryki byliśmy już nie raz, ale zawsze było to w pobliżu Kisumu. Tym razem postanowiliśmy zobaczyć brzeg jeziora nieopodal granicy ugandyjskiej.

Ponieważ pomysł na wyprawę pojawił się zupełnie spontanicznie, nie byliśmy do końca pewni, co nas czeka... Znaliśmy tylko kierunek, w którym należało podążać. Droga, jaka jechaliśmy przez pierwsze 10 km, była pierwszej klasy!!! Takiego asfaltu w Kenii ze świecą szukać! Mineliśmy nawet dwa mostki ogromnej wielkości, pod którymi powinna płynąć woda... Płynęła tylko wąska strużka. I tylko pod jednym.

Asfalt niestety przeszedł szybko w ubita droga, potem już tylko wyboistą i dziurawą...

Po przejechaniu godziny poczuliśmy się trochę zagubieni, więc zapytaliśmy napotkanego człowieka. Ten, nie dość, że wytłumaczył nam, jak jechać, to dodatkowo zorganizował nam przewodnika w postaci kobiety z trojka dzieci, która właśnie wybierała się do Port Victoria - to się nazywa zaradność!

Po kilkunastu kilometrach dotarliśmy w końcu nad wody jeziora, które w świetle zachodzącego słońca wyglądało jak z folderów biur podróży! Fale delikatnie rozbijały się o brzeg, wyspy porośnięte gęstwiną, kilka łodzi z żaglem wyruszających na nocny połów, mężczyźni rozciągający sieci... a wszystko to zalane czerwonym światłem słońca znikającego za wzgórzami... A już naprawdę magicznie wyglądał szczyt pobliskiej góry, płonący z niewiadomej przyczyny... Ten pierścień ognia widzieliśmy z odległości nawet kilkunastu kilometrów, kiedy wracaliśmy do domu... Piękne miejsce...jeszcze tam wrócimy...

